

Številka: 018-24/2022-4
Datum: 23. 3. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu mag. Gregorja Šebenika kot predsednika senata, Nine Velkavrh kot članice senata in Sama Červeka kot člana senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »Izvajanje okolju prijaznih storitev čiščenja za potrebe Medicinske fakultete, Univerze v Ljubljani« na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj CELOVITE STORITVE, trgovina in storitve, d. o. o., Kardeljeva cesta 85, 2000 Maribor (v nadaljevanju: vlagatelj), ki ga po pooblastilu zastopa Odvetnik Velimir Cugmas, Liptovska 6a, 3219 Slovenske Konjice, zoper ravnanje naročnika Univerza v Ljubljani, Medicinska fakulteta, Vrazov trg 2, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 23. 3. 2022

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »Odločitev o oddaji naročila«, št. 091-28-8/21 z dne 14. 2. 2022.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške pravnega varstva v znesku 18.043,39 EUR, in sicer v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po poteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dne prejema tega sklepa do plačila, pod izvršbo.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku, je bilo 15. 11. 2021 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. JN007775/2021-B01 in 16. 11. 2021 v Dodatku k Uradnemu listu Evropske unije pod št. 2021/S 222-585140 (s popravkom pod št. JN007775/2021-K01 z dne 3. 12. 2021 in št. 2021/S 236-622544 z dne 6. 12. 2021 ter pod št. JN007775/2021-K02 z dne 14. 12. 2021 in št. 2021/S 243-641785 z dne 15. 12. 2021).

Naročnik je 14. 2. 2022 sprejel in istega dne na Portalu javnih naročil objavil »Odločitev o oddaji naročila«, št. 091-28-8/21 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), s katero je javno naročilo oddal ponudniku CLEANING, družba za storitve in trgovino, d. o. o., Cesta 24. junija 25, 1231 Ljubljana-Črnuče (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba se je glede na

merila uvrstila na drugo mesto. Vlagatelj je oddal dopustno ponudbo, vendar po merilih ne najugodnejšo.

Zoper odločitev o oddaji javnega naročila je vlagatelj 23. 2. 2022 vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da mu naročnik ali Državna revizijska komisija ugotovi in razveljavi naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila. Predlaga tudi povrnitev priglašeni stroškov revizijskega postopka. Navaja, da je v fazi pregleda in ocenjevanja ponudb prišlo do nepravilnega vrednotenja, zaradi česar je naročnikova odločitev o oddaji javnega naročila nezakonita. Naročnik bi moral iz postopka ocenjevanja ponudb izločiti nedopustno ponudbo ponudnika Valina, d. o. o., saj je bil ponudnik s strani naročnika izključen, ker je ni pravočasno dopolnil, preostali dve dopustni ponudbi (vlagateljevo in ponudbo izbranega ponudnika) pa bi moral ponovno oceniti in razvrstiti, upoštevajoč merila, ki jih je sam določil. Vlagatelj zaključuje, da v kolikor bi naročnik ravnal zakonito, bi ob ponovnem ocenjevanju ponudb, ponudba vlagatelja prejela najvišje število točk, in sicer skupaj 97,57 točk, ponudba izbranega ponudnika pa 97,51 točk, zato bi morala biti vlagateljeva ponudba izbrana kot najugodnejša dopustna ponudba. Glede na obrazloženo naročniku očita kršitev 6. točke dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (*»Merilo za izbor«*) ter 84. in 89. člen Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), ki opredeljujeta način ocenjevanja in izbora ponudb, 7. člen ZJN-3 (načelo enakopravne obravnave ponudnikov) in 5. člen ZJN-3 (načelo zagotavljanja konkurence med ponudniki), ker je ponudnika izbral v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in vnaprej opredeljenimi merili za oceno prispelih ponudb.

Naročnik je v skladu s prvim odstavkom 27. člena ZPVPJN izbranemu ponudniku posredoval kopijo zahtevka za revizijo in prejel njegovo izjavo z dne 2. 3. 2022. Izbrani ponudnik nasprotuje vlagateljevemu očitku ter predlaga, da naročnik revizijski zahtevek vlagatelja v celoti zavrne oziroma v primeru, da bo revizijskemu zahtevku ugodeno, razveljavi celotno javno naročilo in ponovi postopek z ustrežno preoblikovanimi merili, saj merila, kot so trenutno oblikovana, ne prispevajo h gospodarni in socialni izvedbi predmetnega javnega naročila.

Naročnik je z dokumentom *»Odločitev«*, št. 091-28-10/21 z dne 9. 3. 2022 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo) vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnil in posledično zavrnil tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov. Navaja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila po roku za oddajo ponudb postane aksiom in vanjo ni več mogoče posegati, da so bila merila javno objavljena, vendar fazi oddaje ponudb ni prejel nobenega predloga za spremembo v tem delu. Po prejemu ponudb je naročnik skladno s četrtem odstavkom 89. člena ZJN-3 razvrstil vse prejete ponudbe po merilih in jih tudi predhodno preveril z vidika ustreznosti zagotavljanja njegovih zahtev glede predmeta javnega naročila. V nadaljevanju je upoštevajoč prej navedeno določilo preverjal pogoje za sodelovanje pri prvouvrščenem ponudniku Valina, d. o. o., in ugotovil, da ta ni izkazal njihovega izpolnjevanja, zato je njegovo ponudbo izključil. Zatrjuje, da iz določila četrtega odstavka 89. člena ZJN-3 nikjer ne izhaja, da naročnik pri ocenjevanju ponudb v skladu z merili iz razpisa ne bi smel upoštevati ponudbe ponudnika Valina, d. o. o. Če bi zakon razlagali na način, kot trdi vlagatelj, bi bilo predmetno določilo brezpredmetno, saj bi bilo povsem enako določilo prvega odstavka 89. člena ZJN-3.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 9. 3. 2022 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 11. 3. 2022 opredelil do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo, v kateri jo prereka in izpostavlja ugotovitve Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-198/2017.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, ki so navedeni v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je ta vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Med strankama revizijskega postopka je spor glede vprašanja, ali je naročnik pri pregledu in ocenjevanju ponudb ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ter posledično, ali je javno naročilo oddal najugodnejšemu ponudniku ali ne. Vlagatelj namreč zatrjuje, da bi bila razvrstitev ponudb po merilih drugačna in bi se njegova ponudba uvrstila najvišje na ocenjevalni lestvici, če naročnik pri ocenjevanju ne bi upošteval nedopustne ponudbe. Naročnik ne nasprotuje s strani vlagatelja zatrjevani drugačni razvrstitvi po ocenjevanju zgolj dopustnih ponudb, navaja pa, da iz določila četrtega odstavka 89. člena ZJN-3 nikjer ne izhaja, da naročnik pri ocenjevanju ponudb v skladu z merili iz razpisa ne bi smel upoštevati ponudbe ponudnika, ki ga je izključil (ker ta v roku ni dopolnil svoje ponudbe).

V obravnavanem postopku javnega naročanja je naročnik svoje ravnanje glede pregleda in ocenjevanja ponudb uredil v delu »3. Navodilo za pripravo ponudbe« dokumenta »Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila po odprtem postopku«, št. 081-28-1/21, kjer je v točki »Pregled ponudb, dopolnjevanje, spreminjanje ter pojasnjevanje ponudb« med drugim navedel:

»Naročnik bo oddal javno naročilo na podlagi meril ob upoštevanju določb 84., 85. in 86. člena ZJN-3, po tem, ko bo preveril, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila in*
- da je ponudbo oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena tega zakona in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter ostale zahteve iz razpisa./.../«.*

Merilo za oddajo javnega naročila v skladu z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, vsebovanimi v 6. točki »Merilo za izbor«, predstavlja ekonomsko najugodnejša ponudba, ki se izbere s točkovanjem ponudb v razponu do 100 točk z uporabo naslednjih treh meril:

1. »Ponudbena cena (PC)«, ovrednoteno z največ 70 točkami, pri čemer se izračun števila točk za posamezno ponudbo opravi na podlagi formule:

$$»PC = PC1 + PC2 + PC3$$

PC = skupno število točk za merilo »Ponujena cena«

PC1 = število točk za merilo »Ponujena cena« za redno čiščenje

PC2 = število točk za merilo »Ponujena cena« za izredno čiščenje

PC3 = število točk za merilo »Ponujena cena« za nadomeščanje naročnikovega čistilnega osebja

$$PC1 = (P_{min1}/P_{ponudbe\ 1}) * 55$$

$$PC2 = (P_{min2}/P_{ponudbe\ 2}) * 10$$

$$PC3 = (P_{min3}/P_{ponudbe\ 3}) * 5$$

P_{min} = najnižja cena za merilo »Ponujena cena«
 $P_{ponudbe}$ = Ponujena cena iz ponudbe, ki se točkuje«

2. »Povprečna mesečna bruto plača čistilca/-ke (PMBP)«, ovrednoteno z največ 20 točkami, po formuli:

$$»PMBP = (PBP\check{C}ponudbe/PBP\check{C}max) * 20$$

$PBP\check{C}ponudbe$ = povprečna mesečna bruto plača čistilk/čistilcev po ponudbi, ki se točkuje (v EUR)

$PBP\check{C}max$ = najvišja povprečna mesečna bruto plača čistilk/čistilcev (v EUR).

Ponudba z najvišjo povprečno mesečno bruto plačo delavca doseže 20 točk, druge sorazmerno manjše število točk.«

3. »Certifikat kakovosti (ISO)«, pri katerem lahko ponudba prejme 10 točk.

Iz navedenega izhaja, da je naročnik merili »Ponudbena cena« in »Povprečna mesečna bruto plača čistilca/-ke« oblikoval tako, da je bilo število točk, ki jih je posamezna ponudba prejela po teh dveh merilih, odvisno ne le od ocenjevane ponudbe same, temveč tudi od ponudbe z najnižjo ponudbeno ceno (pri prvem merilu) oziroma od ponudbe z najvišjo povprečno mesečno bruto plačo delavca (pri drugem merilu), zato gre za t. i. relativni merili. Zgolj merilo »Certifikat kakovosti« pa je bilo oblikovano na način, da je bilo število točk, ki jih je posamezna ponudba prejela na podlagi omenjenega merila, odvisno izključno od dejstva, ali je posamezni ponudnik pridobljeni certifikat predložil v svoji ponudbi. To pomeni, da se je postopek ocenjevanja posamezne ponudbe po navedenem merilu opravil v neodvisnosti od preostalih prejetih ponudb, ki na dodeljeno število točk oziroma na oceno te ponudbe po omenjenem merilu niso imele nobenega vpliva (t. i. absolutno merilo).

Med naročnikom in vlagateljem ni sporno, da je v obravnavanem postopku javnega naročanja najnižjo ponudbeno ceno ponudil ponudnik Valina, d. o. o., in je posledično naročnik ponudbeno ceno omenjenega ponudnika uporabil za osnovo pri izračunu števila točk prejetih ponudb po merilu »Ponudbena cena«, o čemer se je z vpogledom v naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila prepričala tudi Državna revizijska komisija. Med strankama revizijskega postopka prav tako ni spora o tem, da je naročnik ponudnika Valina, d. o. o., v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 izključil, ker na poziv naročnika v roku ni dopolnil ponudbe. V skladu z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Glede na navedeno je ponudba ponudnika Valina, d. o. o., nedopustna, kar pomeni, da je v danem primeru na izbiro najugodnejšega ponudnika (preko merila ponudbene cene) vplivala tudi nedopustna ponudba.

Ker vlagatelj zatrjuje, da naročnik pri ocenjevanju ponudb nedopustne ponudbe ne bi smel upoštevati, naročnik pa temu nasprotuje, je treba pri razrešitvi izpostavljenega spornega vprašanja (glede na navedbe strank) izhajati iz pravil, ki urejajo postopek pregleda in ocenjevanja ponudb.

Naročnikovo ravnanje je tako treba presojati z vidika 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila), ki v prvem odstavku določa, da odda naročnik javno naročilo na podlagi meril ob upoštevanju določb 84., 85. in 86. člena navedenega zakona po tem, ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena tega zakona in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

V skladu s splošnim pravilom za pregled in ocenjevanje ponudb ter oddajo javnega naročila iz citiranega prvega odstavka 89. člena ZJN-3 torej naročnik najprej preverja dopustnost ponudb, zato se v postopek ocenjevanja, ki sledi pregledu ponudb, uvrstijo zgolj dopustne ponudbe, nedopustne pa so iz nadaljnjega postopka izločene in se ne upoštevajo pri razvrščanju po merilih. Ravnanje, v skladu s katerim naročnik po opravljenem ugotavljanju dopustnosti ponudb v postopek ocenjevanja uvrsti zgolj dopustne ponudbe, je utemeljeno na načelu enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), ki naročniku v prvem odstavku nalaga dolžnost zagotoviti, da med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja in glede vseh elementov ni razlikovanja, upošteva vzajemno priznavanje in sorazmernost zahtev naročnika glede na predmet javnega naročila. Omenjeno načelo javnega naročanja tako med drugim zahteva, da se primerljive ponudbe ne obravnavajo različno oziroma da se različne ponudbe ne obravnavajo enako, razen če je takšna obravnava objektivno utemeljena. V zvezi s tem ne gre prezreti, da dopustne in nedopustne ponudbe v okoliščinah ocenjevanja po merilih, to je v okoliščinah njihovega medsebojnega primerjanja, z vidika ocene o dopustnosti ponudb ne predstavljajo primerljivih dejanskih stanov. Ker so torej dopustne in nedopustne ponudbe (z vidika ocene o dopustnosti) različne, jih v skladu z načelom enakopravne obravnave ponudnikov ni dovoljeno obravnavati enako in jih medsebojno primerjati, temveč je dovoljeno med seboj primerjati zgolj primerljive, tj. izključno dopustne ponudbe.

Naročnik ima pa v skladu s četrtem odstavkom 89. člena ZJN-3 možnost, da pri odprtem postopku in postopku naročila male vrednosti ponudbe najprej razvrsti glede na merila in jih (predhodno) preveri z vidika izpolnjevanja njegovih zahtev glede predmeta javnega naročila, šele zatem pa pri najugodnejšem ponudniku preveri morebiten obstoj razlogov za izključitev in izpolnjevanje zahtevanih pogojev za sodelovanje. Navedeno določilo tako daje naročniku možnost, da na podlagi avtonomne odločitve odstopi od splošnega pravila, predpisanega v zvezi s pregledom in ocenjevanjem ponudb, pri čemer to v razmerju do splošnega pravila predstavlja specialno pravilo. Namen specialnega pravila je v poenostavitvi in zmanjšanju stroškov postopka, ne more pa postopek pregleda in ocenjevanja ponudb, izveden v skladu s specialnim pravilom, ob istih merilih pripeljati do izbire drugega najugodnejšega ponudnika kot postopek pregleda in ocenjevanja ponudb, opravljen v skladu s splošnim pravilom. Navedeno pomeni, da izbira najugodnejšega ponudnika ne more biti odvisna od vprašanja, ali se je naročnik v posameznem postopku javnega naročanja odločil opraviti pregled in ocenjevanje ponudb po splošnem ali po specialnem pravilu, temveč mora biti vselej odvisna od vsakokratnih meril za vrednotenje in (medsebojno) primerjanje ponudb. Postopek pregleda in ocenjevanja ponudb mora tako (ob istih merilih) v obeh primerih pripeljati do istega rezultata, to je do izbire istega najugodnejšega ponudnika (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-198/2017, na katero se sklicuje tudi vlagatelj v opredelitvi do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo).

Ker naročnik v skladu s splošnim pravilom najprej preverja dopustnost prejetih ponudb in nato po merilih razvrsti zgolj dopustne ponudbe, se Državna revizijska komisija strinja z vlagateljem, da je lahko pri pregledu in ocenjevanju ponudb v skladu s specialnim pravilom v primeru, ko naročnik za ocenjevanje uporabi (tudi) relativna merila, v okviru katerih upošteva tako dopustne

kot nedopustne ponudbe, rezultat drugačen in je torej kot najugodnejši izbran drug ponudnik. Da bi mogel postopek pregleda in ocenjevanja ponudb, ne glede na to, po katerem od obeh možnih pravil (splošnem ali specialnem) je izveden, pripeljati do izbire istega najugodnejšega ponudnika, mora zato naročnik v primeru relativnih meril, četudi se odloči postopek pregleda in ocenjevanja ponudb opraviti v skladu s specialnim pravilom, vselej preveriti dopustnost vseh tistih ponudb, ki so v takšna merila vključene in ki torej vplivajo na uvrstitev prvouvrščene ponudbe (prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-198/2017).

V posledici navedenega Državna revizijska komisija ne more slediti naročnikovi trditvi, da bi bilo določilo četrtega odstavka 89. člena ZJN-3 brezpredmetno, če bi zakon razlagali na način, kot trdi vlagatelj (da pri vrednotenju naročnik ne bi smel upoštevati nedopustne ponudbe), saj bi bilo povsem enako določilo prvega odstavka 89. člena ZJN-3. Se pa strinja z njim, da bi naročnik kršil zakon, če bi izbral nedopustno ponudbo, vendar slednjega specialno pravilo za pregled in ocenjevanje ponudb ne določa, saj iz določbe četrtega (kot tudi prvega) odstavka 89. člena ZJN-3 med drugim izhaja, da je javno naročilo mogoče oddati le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Specialno pravilo pa, kot že pojasnjeno, predstavlja zgolj poenostavitev za naročnika pri pregledu ponudb, saj naročnik npr. v primeru, ko je prvouvrščena ponudba dopustna, ne potrebuje preverjati ostalih ponudb z vidika obstoja razlogov za izključitev in izpolnjevanja pogojev za sodelovanje.

Če torej naročnik uporabi možnost, ki mu jo daje četrti odstavek 89. člena, mora zagotoviti, da je preverjanje razlogov za izključitev in izpolnjevanje pogojev za sodelovanje ponudnikov, ki so oddali ponudbo, ki vsebinsko ustreza zahtevam naročnika, nepristransko in transparentno, saj mora biti ponudnik, v skladu z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. členu ZJN-3), izbran na pregleden način in po predpisanem postopku. Položaj, ko bi naročnik smel v okviru relativnih meril za oddajo javnega naročila uporabiti tako dopustne kot nedopustne ponudbe, bi slednjemu dal možnost, da se med postopkom javnega naročanja sproti odloča, ali bo pri razvrščanju ponudb v okviru meril uporabil zgolj dopustne ali morda tudi nedopustne ponudbe, kar pa bi bilo v nasprotju z navedenim načelom. Zaključek, da nedopustna ponudba ne bi smela vplivati na izbiro najugodnejšega ponudnika, pa izhaja tudi iz načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), na podlagi katerega je, kot že navedeno, dovoljeno med seboj primerjati zgolj ponudbe, ki so medsebojno primerljive, to je izključno dopustne ponudbe. Vendar navedeno ne pomeni, da mora naročnik v primeru, ko se odloči pregled in ocenjevanje ponudb opraviti v skladu s specialnim pravilom (četrti odstavek 89. člena ZJN-3), preverjati dopustnost vseh prejetih ponudb, temveč bo takšno naročnikovo ravnanje prišlo v poštev le v primeru, ko je naročnik obenem (poleg specialnega pravila za pregled in ocenjevanje ponudb) določil tudi relativno merilo za oddajo javnega naročila.

V konkretnem primeru, da bi moral naročnik po tem, ko je ponudbe razvrstil po merilih ter ugotovil, da je najugodnejša ponudba, ki je hkrati predstavljala osnovo za izračun točk pri merilu ponudbene cene, nedopustna, to izločiti iz postopka in ponovno opraviti razvrstitev ponudb po merilih, in ne zgolj izločiti nedopustno ponudbo ter izbrati naslednjo najugodnejšo ponudbo (ki se je po prvotnem ocenjevanju uvrstila na drugo mesto), kot je storil naročnik. Če bi se nato po ponovni razvrstitvi ponudb na prvo mesto na ocenjevalni lestvici uvrstila ponudba, ki bi bila dopustna, poleg tega pa bi bila za dopustno označena tudi ponudba, ki se je pri katerem koli merilu uporabila za osnovo pri izračunu števila točk (v primeru, ko to ne bi bila prvouvrščena ponudba), bi bil postopek pregleda in ocenjevanja ponudb končan; v kolikor pa bi naročnik bodisi za prvouvrščeno bodisi za ponudbo, ki se uporabi za osnovo pri izračunu števila točk, ugotovil, da sta nedopustni, bi moral nedopustno ponudbo izločiti in opisani postopek ponavljati, dokler tako za prvouvrščeno kot za ponudbo, ki vpliva na razvrstitev ponudb, ne bi ugotovil, da sta dopustni. Predstavljeno ravnanje bi bilo v celoti skladno z merili kakor tudi s pravili za pregled in ocenjevanje ponudb.

Na podlagi doslej navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je naročnik kršil 7. člen ZJN-3 (načelo enakopravne obravnave ponudnikov) v povezavi s četrto dostavkom 89. člena ZJN-3 in 6. točko dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je po razvrstitvi ponudb glede na merila ugotovil, da je najugodnejša ponudba, ki je vplivala na razvrstitev ponudb, nedopustna, in te ni izločil in ponudb ni ponovno razvrstil po merilih, posledično pa je omenjena ponudba predstavljala osnovo za izračun točk po merilu ponudbene cene.

Glede na vse navedeno je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, kot je izhajala iz dokumenta »*Odločitev o oddaji naročila*«, št. 091-28-8/21 z dne 14. 2. 2022. Upošteva se navedeno so nepomembne vlagateljeve navedbe, koliko točk bi pri pravilnem ocenjevanju prejela njegova ponudba, saj bo moral naročnik, če se bo odločil postopek javnega naročanja zaključiti z oddajo javnega naročila, postopek pregleda in ocenjevanja opraviti ponovno, zato se Državna revizijska komisija do omenjenih navedb ni opredeljevala.

V skladu s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN Državna revizijska komisija naročnika napotuje, naj v primeru, če bo nadaljeval in zaključil postopek javnega naročanja z izbiro najugodnejšega ponudnika, ponudbe pregleda ter oceni v skladu z ZJN-3 in določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, upošteva se ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo zahteva povrnitev priglašeni stroškov revizijskega postopka. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno s prvim in tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015, s sprem.; v nadaljevanju: OT), kot potrebne priznala naslednje priglašene stroške:

- strošek dolžne vplačane takse za revizijski zahtevek v višini 16.557,43 EUR,
- strošek odvetniške storitve za sestavo zahtevka za revizijo v priglašeni višini 2.000 točk (prva točka tar. št. 40 OT), kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 1.464,00 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku po tretjem odstavku 11. člena OT (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk, tj. 1.000 točk) v višini 30 točk, kar ob upoštevanju vrednosti točke (tj. 0,60 EUR) in 22% DDV znaša 21,96 EUR.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 18.043,39 EUR, ki mu jih je dolžan povrniti naročnik v roku 15 dni od prejema tega sklepa, po izteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi do plačila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
mag. Gregor Šebenik,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (prek portala eRevizija):

- vlagatelj po pooblaščenju,
- naročnik,
- izbrani ponudnik,
- Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.